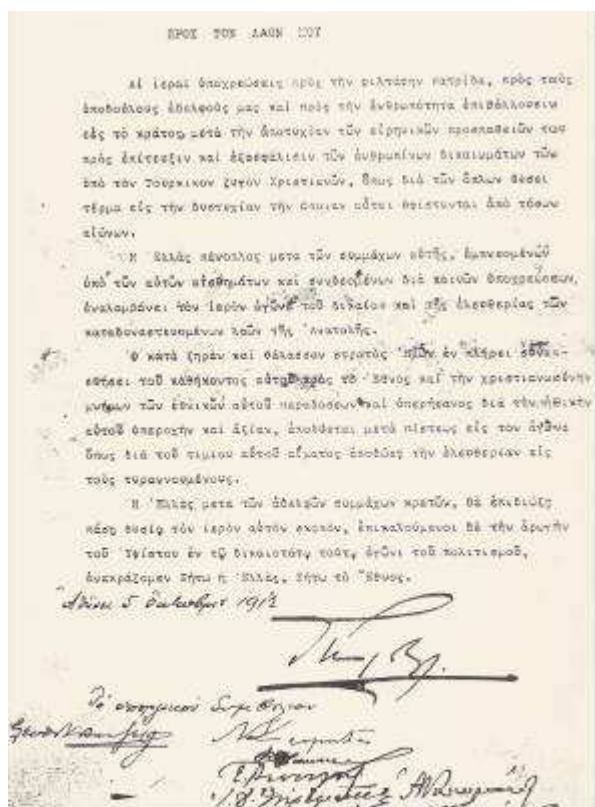

Κεφάλαιο 3

Οι Βαλκανικοί Πόλεμοι (σελ. 186 – 189)

Οι προσδοκίες, που καλλιέργησε στους υπόδουλους χριστιανικούς λαούς το κίνημα των Νεοτούρκων το 1908, γρήγορα διαψεύστηκαν. Παρά τις επίσημες διακηρύξεις για ισότητα όλων των υπηκόων, οι χριστιανικοί πληθυσμοί της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας εξακολουθούσαν να υπομένουν διακρίσεις. Μπροστά στις αρνητικές αυτές εξελίξεις, τα βαλκανικά κράτη προχώρησαν σε μυστικές συνεννοήσεις μεταξύ τους, οι οποίες οδήγησαν στους Βαλκανικούς Πολέμους του 1912-1913.

▲ Το διάγγελμα του βασιλιά Γεωργίου Α', με το οποίο κηρύχθηκε ο πόλεμος εναντίον της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Το διάγγελμα υπογράφει μεταξύ άλλων και ο πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος

Η συμμαχία των Βαλκανικών Κρατών και η κήρυξη του πολέμου εναντίον της Τουρκίας

Παρόλο που οι Μεγάλες Δυνάμεις ήταν αντίθετες στην αλλαγή συνόρων, η Σερβία, η Βουλγαρία, το Μαυροβούνιο και η Ελλάδα συμάχησαν εναντίον των Τούρκων και τους κήρυξαν τον πόλεμο, διεκδικώντας τα εδάφη που κατείχε η Οθωμανική Αυτοκρατορία στη Βαλκανική Χερσόνησο.

Η έναρξη του Α΄ Βαλκανικού Πολέμου – Οι πολεμικές προετοιμασίες της Ελλάδας

Ο Α' Βαλκανικός Πόλεμος ανάμεσα στους τέσσερις σύμμαχους βαλκανικούς λαούς και τους Τούρκους ξέσπασε τον Οκτώβριο του 1912. Η Ελλάδα είχε φροντίσει έγκαιρα να οργανώσει και να εξοπλίσει τα στρατεύματά της, εκπαιδεύοντας τους στρατιώτες και παραγγέλλοντας νέα πυροβόλα, τουφέκια καθώς και πυρομαχικά.

Οι κινήσεις του ελληνικού στρατού προς την Ήπειρο και τη Μακεδονία

Ο ελληνικός στρατός, που ενισχύθηκε με αρκετούς εθελοντές Έλληνες και Φιλέλληνες, με αρχιστράτηγο τον διάδοχο του θρόνου Κωνσταντίνο, κινήθηκε προς δύο κατευθύνσεις: προς την Ήπειρο και τη Μακεδονία. Με συντονισμένες και αιφνιδιαστικές κινήσεις τα ελληνικά στρατεύματα απελευθέρωσαν την Ελασσόνα και τη Δεσκάτη, ενώ μετά τη μάχη στο Σαραντάπορο μπόκαν στην Κοζάνη σε λιγότερο από μία εβδομάδα από την κήρυξη του πολέμου.

Η μάχη των Γιαννιτσών και η σημασία της για την παράδοση της πόλης της Θεσσαλονίκης στον ελληνικό στρατό

Για να μην καταλάβουν οι Βούλγαροι τη Θεσσαλονίκη, ο ελληνικός στρατός, με εντολή του πρωθυπουργού Βενιζέλου, στράφηκε αμέσως προς την πρωτεύουσα της Μακεδονίας. Η απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης κρίθηκε σε αποφασιστική

μάχη στα Γιαννιτσά (19-20 Οκτωβρίου 1912), η οποία έληξε με νίκη των Ελλήνων. Αργά το βράδυ της 26ης Οκτωβρίου 1912 ο Οθωμανός διοικητής της πόλης Χασάν Ταχσίν Πασάς υπέγραψε το Πρωτόκολλο παράδοσης της Θεσσαλονίκης στους Έλληνες. Δύο μέρες αργότερα ο διάδοχος Κωνσταντίνος και τμήματα του ελληνικού στρατού μπήκαν στην πόλη και έγιναν δεκτοί με ενθουσιασμό.

Η κήρυξη του Α΄ Βαλκανικού Πολέμου, όπως αποτυπώθηκε στο πρωτοσέλιδο της ελληνικής εφημερίδας *Εκρηκ*

Ο Χασάν Ταχσίν Πασάς υπογράφει την παράδοση της Θεσσαλονίκης, υδατογραφία, συλλογή Δημοτικής Πινακοθήκης Θεσσαλονίκης

Η είσοδος του βασιλιά Γεώργιου Α΄ και του διαδόχου Κωνσταντίνου στη Θεσσαλονίκη, Αθήνα, Γεννάδειος Βιβλιοθήκη

Η απελευθέρωση της πόλης των Ιωαννίνων – ο ελληνικός στρατός στη Βόρεια Ήπειρο – η απελευθέρωση νησιών του Ανατολικού Αιγαίου

Αλλά και στην περιοχή της Ηπείρου οι Έλληνες στρατιώτες απελευθέρωσαν σημαντικές πόλεις, όπως τα Ιωάννινα και προχώρησαν προς τη Βόρεια Ήπειρο. Ταυτόχρονα ο στόλος, με αρχηγό το ναύαρχο Κουντουριώτη, κατάφερε να εμποδίσει τη μεταφορά τουρκικών στρατευμάτων από τη Μικρά Ασία και απελευθέρωσε πολλά νησιά του Ανατολικού Αιγαίου.

Ο τερματισμός του Α΄ Βαλκανικού Πολέμου τον Μάιο του 1913

Τον Μάιο του 1913 ο Α' Βαλκανικός Πόλεμος τερματίστηκε με συνθήκη που υπογράφηκε στο Λονδίνο, ύστερα από μεσολάβηση των Μεγάλων Δυνάμεων. Η Τουρκία είχε νικηθεί και αποχώρησε οριστικά από τα Βαλκάνια. Παραιτήθηκε επίσης από τα δικαιώματά της στην Κρήτη.

Η έναρξη του Β΄ Βαλκανικού Πολέμου τον Ιούνιο του 1913 – Η απελευθέρωση της Ανατολικής Μακεδονίας – Η ήττα της Βουλγαρίας

Όμως η ρύθμιση των συνόρων ανάμεσα στα βαλκανικά κράτη προκάλεσε τον Β' Βαλκανικό Πόλεμο, τον Ιούνιο του 1913. Η Βουλγαρία δεν έμεινε ικανοποιημένη από τα εδάφη που κέρδισε, γι' αυτό ήρθε σε σύγκρουση με τους πρώην συμμάχους της, την Ελλάδα και τη Σερβία. Ο ελληνικός στρατός κέρδισε σημαντικές νίκες και κατέλαβε την υπόλοιπη Κεντρική καθώς

και την Ανατολική Μακεδονία. Ο Β' Βαλκανικός Πόλεμος έληξε το καλοκαίρι του ίδιου χρόνου με ήττα της Βουλγαρίας.

Ο καθορισμός των ελληνοβουλγαρικών συνόρων

Τα ελληνοβουλγαρικά σύνορα καθορίστηκαν με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου. Ολόκληρη η Ανατολική Μακεδονία δόθηκε στην Ελλάδα ενώ οι Βούλγαροι κράτησαν τη Δυτική Θράκη. Η Βόρεια Ήπειρος, με την επιμονή των Μεγάλων Δυνάμεων, παραχωρήθηκε στην Αλβανία, που τότε δημιουργήθηκε ως κράτος.

Τα αποτελέσματα των Βαλκανικών πολέμων – η επέκταση των συνόρων της Ελλάδας

Μετά τους νικηφόρους Βαλκανικούς Πολέμους το ελληνικό κράτος διπλασίασε σχεδόν την έκτασή του, περικλείοντας στα σύνορά του πολλές από τις αλύτρωτες περιοχές (Ήπειρο, Μακεδονία, Κρήτη και τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου). Αλλά και ο πληθυσμός της χώρας αυξήθηκε θεαματικά. Οι συντονισμένες προσπάθειες και η συνεργασία του πρωθυπουργού Βενιζέλου με τον αρχιστράτηγο Κωνσταντίνο είχαν καρποφορήσει.

Γλωσσάρι

Συνθήκη του Βουκουρεστίου: Υπογράφηκε τον Αύγουστο του 1913, για να καθορίσει τα νέα σύνορα των Βαλκανικών κρατών.